

Draga gospa Lofka!

Prav mi več misem čila
luda na vas po tistem krepkem
pogumu in življenja polnem va-
šem pisem. Čudilo, ne, oddo-
la sem pisem svojemu mojemu
reki: "Čitaj, kakko lepo piše
Lofka!" Kakor pisava tako
je vsebinsko vedno krepka prav
tako kakor tedaj tisto vaše
prva pisma, kjer ste mi delali
svoje načrte. Vedno, tako kotna,
pogumna rena ali dekle, ki ne
gleda ne na desno ne na levo ampak
pač gre naprej po ostro zavrta,
ni si poti, mora doreči svoj
smoter. Trijzati pa mi tudi vrate
da, mora biti tudi kovičk premo
verde... ali ne!
Torej zdaj lepo po vrsti. Ona črtica
mi čila vedno prevoda, pa kar je, je.

Radi poudariti, je omenjam, da
one parolednice niste pisali. Kke,
menim ampak gospoj Klem. e
basta.

Da li vam pisala je D. P. (dobro
ga poznam, ker ga dolivam) rada,
ali zdaj v vseh teh letih sem napisala
le par povesti za "L'ouvrier" in
tu in tam kakor članek za
"Edinost". Da, gospa Lofka, tudi
jaz sem mislila, da bom zdaj, ko
so mi otroci malce dražji, lahko
delala kaj denarnega ali prišla je
večje plače, prišla je bolezen nad me.
Spominjam se, kako pa se V. in
jaz enkrat pogovarjali, ko sta
bili še obe dekleti, in misva mnogo
rualo o bupljenju uboge nenoke, hudo,
vali pa se, da misva žensko fizično
toliko bupeti in kakšno živico
da je to. In tista perijodična
sitnost, ste rekli V. Ključaj
zdaj bupim se dve leti pa ne
vem, je sama, kaj me misli.

Pred dvema letoma je dejal spe,
cijalist za jetodano bolezen, da
je samo silna nezgodnost, e
to se prepogostokrat in premočno
ponavlja, in ker me vse tam vti.
tako boli, bupim se, da mi tista
misla nesrečna matrina. Kako
naj zberem misli, kako naj de,
kam, ko tako trpim. In potem to
milo za toliko nedoželih otrok;
pa je, da se sveta mi ne pojue
idee več ali manj ali vse eno
ti reventi se je premalo, da bi ostel.
baj manje. Drezgati me sord
ne plasi, bupljenje pa!
Ne vem, če sem vam zadržiti, ana
lizirala svoje otroke, ti ste meni
svoji tako ljubi.
Tucam jim petero: Mesenka bo
decembra stara 12 let in je v III
gimnaziji, ker je med pamirni dečki
se je tudi ona, podčila, cel fant
je. Do zdaj je bila vedno obličjati.
Talent ima, pridnosti pa malo.

Druzji, Nadi bo februar. Ulet, je v
I gimnaziji, ta strastno lov živali,
osobito mehuje in krošče pa dobro
riše. Obojva se čista vijaleno.
Tretji je Branko, je v II razredu
lj. sol, bolj neroden je pa vedno
lacičen. Četrti je Ksenija slatko
srčkanu dete, ki pohaja Traped
ima sedaj 6 let in peti je Mured,
ki ima 4 $\frac{1}{2}$ let pa pristek enega
v drugi rok, pa mora urediti kak
zomb, da povzame vse potrebe ^(vse stvari)
Če je lepo, gre re, doli posna
vrti in v njih kirk in vrti izguba
na prostem, ali bo dežujeto je
strastno tu goril! Po letu, u oddal,
nem v ujnisi, a jima, mi jih
zape v temo sobo in tedaj ubogi
uroji živi.

Gledi literature pa ste mi jo
pisano slabo umeli. Nisem
mislila na splošno avspak

le o svojih proizvodih nem
govorila, ker so me tako kritiko,
vali: Ko so nastopili Bankar
in njegova garda, moralo je biti
vse po njih maneri, druger
je bilo limonada - Kaj pa
je njihova nebuloznost, ktere
živ-kritik ne razume, pa u nem.
Vaj mi povsot to nebuloznost
ali preveč je ji. Klavek kaj
stacega tako roud odloji in nevalen
je potem. Te dni, sem citala "Tri
Zemeli udlesi" od Bertuca, Sicer
je re več let od kar je spisana, ali
nem je bila se nova. Kakto Kupko
je tu vse opisano! Divota!

Ah da, isto, sem vam hotelo povedati
o D. P. Najbolj mi je ugajalo, ko
ste Vi pisali o svojih malih, nekak
terekrati je bilo prav krasno in tako
kubko. Se vedno se spominjam, kako

ste cili na vladass eubrat lund.
pa ste wecker, no ste jo univalt,
golicu, poliliz unylo vodo. love,
dali ste nekateri reci tak uerava
in odkrito in tako cepo n. p. o prucici
No ste dijili Maso (Silico) ste jo
zvati i. l. l.

Tako, pedaj pa dovoj, ee mi bo uny
drot unilostu, uny siem vaukaj
ra, fijatelj, N. pa uny je kaj pusti,
veselilo me bode prav zelo.

Lreu in topla vas porudavgi

Vas

Marija

17. XI. 13.